

ENTREVISTA | **Enrique Benavent** Bisbe de Tortosa

‘La independència no seria una cosa bona per a un bisbat que traspassa fronteres’

ACN

- L'any 2004 vostè va ser el bisbe més jove a rebre la mitra papal. Ara, després de molts anys com a bisbe auxiliar de València, li arriba l'hora d'estar al capdavant d'un bisbat. Com ho afronta? Quin coneixement té de la realitat de la Diòcesi?

- Tinc una sensació de novetat, de nova responsabilitat, he de començar una nova etapa en la meua vida. Fins ara he estat treballant en una diòcesi, que és la meua, en què conec tots els sacerdots i les persones. Ara he de conèixer les persones i els sacerdots d'aquesta nova diòcesi. En alguns sentits em trobaré realitats socials i eclesiològiques similars a les d'ací i en altres de diferents. En aquests moments tinc un coneixement superficial, perquè he visitat pobles; però els he visitat en qualitat de turista. Conèixer una diòcesi és alguna cosa més que això. Eixe coneixement no el tinc i és el primer que he de fer en arribar a Tortosa.

- Arriba a Catalunya en un moment en què la societat i la política s'estan posicionant en el debat sobre les consultes sobiranistes. Quin creu que ha de ser el paper de l'Església en aquest procés?

- El Bisbat de Tortosa és una mica singular respecte a aquestes qüestions perquè té la seu episcopal a Catalunya però territorialment comprèn parròquies catalanes i valencianes. Jo no he viscut mai a Catalunya i aques-

PERFIL | **El bisbe auxiliar de València, Enrique Benavent** (Quatretonda, 1959), prendrà possessió com a nou bisbe de Tortosa el dia 13 de juliol. En una entrevista a l'ACN repassa alguns aspectes de l'actualitat com el procés sobiranista i com pot afectar la Diòcesi.

tes qüestions les conec pels mitjans, crec que són temes que tenen a veure amb els sentiments de les persones i no em sent capacitat per emetre ara mateix un judici. Ara, pense que aquestes qüestions afecten el Bisbat no només de Tortosa, si-

El transvasament és un tema que ja està oblidat, fins i tot per la societat valenciana

nó també tots els bisbats de Catalunya, de manera que si en cap moment l'Església haguera de dir alguna cosa l'han de dir els bisbes en conjunt. També crec que la missió de l'Església no és posicionar-s'hi cada vegada que hi ha una proposta política perquè moltes vegades aquestes es van matisant. Crec que s'ha de deixar passar el temps, i en tot cas quan hi haja una qüestió que afecte greument els drets de les persones o els valors fonamentals de la vida social o del bé comú aleshores és quan l'Església podria dir una paraula.

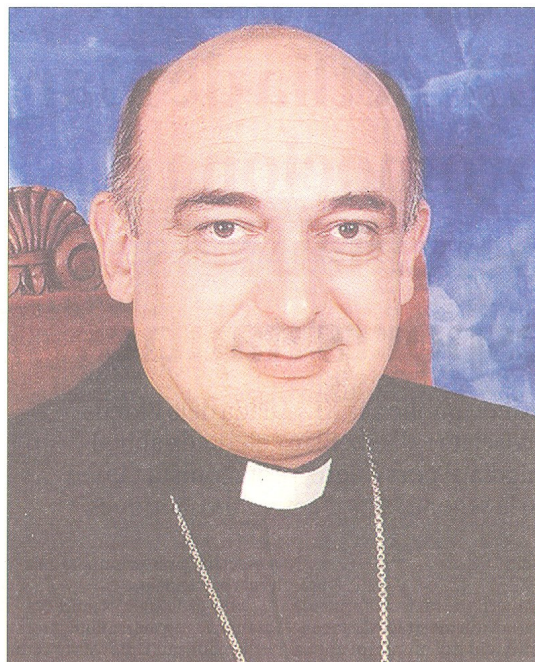
- Atès que el Bisbat de Tortosa integra parròquies valen-

cianes, com podria afectar un procés sobiranista la Diòcesi?

- Hi ha un sentiment de bisbat prou fort, fins i tot en els pobles valencians se senten històricament, i com una cosa que identifica eixos pobles, que pertanyen al Bisbat de Tortosa. Més enllà de les fronteres administratives hi ha una realitat comuna que pertany als pobles valencians i a la realitat catalana de la Diòcesi. És prompte per aventurar què podria passar; en cas que aquests processos tiren endavant, realment pense que a primera impressió no seria una cosa bona per al Bisbat com a tal bisbat.

- Per la seva configuració històrica, potser ha fet més aquesta Diòcesi per l'acostament entre valencians i catalans que no gaires governs?

- Evidentment hi ha una història on hi ha molts elements que compartim, això ningú no ho pot negar. Altra cosa és que després cada poble tinga les seues característiques, la seua manera d'expressar-se, les seues realitats culturals pròpies que s'han de respectar. Però jo vaig a Tortosa i no veig cap problema per a la comunicació i per entendre'ns els uns als altres.

El bisbe electe de Tortosa, Enrique Benavent. FOTO: BISBAT DE VALÈNCIA

- El transvasament de l'Ebre ha estat motiu de polèmica entre valencians i catalans.

Els seu antecessor, monsenyor Salinas, va fer unes declaracions que varen tenir recorregut mediàtic. Què en pensa, d'aquell moment?

- Jo crec que és un tema que ja està oblidat, fins i tot a la societat valenciana, i per això deia que l'Església moltes vegades no ha de precipitar-se en propostes que naixen de partits perquè moltes vegades són propostes que una vegada passa el temps els mateixos que les han fetes les han oblidades. En aquest sentit han de posicionar-se quan estiguen en joc valors fonamentals respecte als drets de les persones o respecte al bé comú.

- Darrerament hi ha hagut una certa controvèrsia pel pes que guanya la religió en la nova reforma educativa o amb la reforma de la llei de l'avortament. Quin creu que

ha de ser el posicionament de l'Església en aquest cas?

- L'Església ací té una postura clara. Hi ha un acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu que regula l'educació i s'ha de respectar. L'acord que aquells que no vulguin rebre classe de religió han de tenir una assignatura alternativa i tant una com l'altra han de ser avaluables. És una manera de garantir la dignitat de la classe de religió. Quan una assignatura no té alternativa i el que no la fa té més temps per anar a casa abans, el que opta per aquesta assignatura està en desavantatge. Crec que hi ha professors que fan un acte d'heroisme en anar a fer classes i instituts i escoles perquè cada any s'han de sotmetre a un referèndum on parteixen en desavantatge. En relació amb l'avortament la postura és clara. Tota persona té dret a la vida. Sempre que eixe dret es respecte més, això és una bona notícia per a la societat.